

Donderdag

den 15 Junij.



FRANKFORT, den 10. Janij.

De graaf van M... gezant en gevolmachtigd minister van Z. M. den Keizer van Oostenrijk bij het hof der Nederlanden, heeft eene nota over de scheepvaart op den Rijn ingeleverd, waarbij het stelsel van Pruisen, dat die scheepvaart tot in zee moet vrij zijn, wordt verdedigd, niet alleen, maar ook te kennen gegeven, dat aan zijde van Nederland geene onderhandelingen ter dezer zake te paas komen; dat hetzelfde, in afwachting van hetgeen andere belanghebbenden doen zullen, van hare zijde de vrije scheepvaart dadelijk moet vertekeren, daar de verbondene mogendheden die vrijheid hebben bepaald, toen zij Nederland aan de Fransche overgaf. De heer Kerckhoff van Soelen, minister van buitenlandsche zaken van Nederland, heeft daarop geantwoord, dat hij de nota van den graaf van M... heeft gelezen, en in dezelve de volgende woorden heeft gelezen: "Hier dit gedeelte: De Koning heeft van de aangehaalde regels met even veel bevreemding als leedwezen kennis genomen."

De Koning heeft van de aangehaalde regels met even veel bevreemding als leedwezen kennis genomen.

Zeer getroffen daarover, dat dezelve afkomstig zijn van een kabinet, welks staatkunde meestal met die der voormalige republiek en het tegenwoordige koninkrijk in overeenstemming was, heeft Z. M. den ondergeteekende zeer uitdrukkelijk gelast, om te protesteren tegen gezegden, die even onbestaanbaar zijn met de waardigheid zijner kroon en de onafhankelijkheid der vroegere Vereenigde Provinciën der Nederlanden, als strijdig met het volkeren- en staats-regt van Europa; met den loop der gebeurtenissen en met de traktaten, mitsgaders met het grondbeginsel van legitimiteit, in deszelfs toepassing op de dynastien en staten, den grondslag der wederopbouwing, in 1813, 1814 en 1815, van het Europeesch staatsstelsel. Tevens heeft de Koning hem gelast, zich te onthouden van deelneming aan discussiën, waarbij men zou willen daarstellen, dat de soevereiniteit der Vereenigde Nederlanden, ook maar kortstondig, aan eene vreemde mogendheid zou overgegaan zijn.

Zich bij deze van den laat zijnes doorluchtigen soevereins kwijtende, heeft de ondergeteekende zijn protest door het volgende vertoog te staven: Lang voor het congres van Westfalen, had de republiek, onder de leiding der vorsten van het Huis van Oranje, hare onafhankelijkheid verworven en betrekkingen met vreemde mogendheden aangegaan. Bij den val van Minister werd hare vrijheid door den voormaligen soverein der land erkend. Toen in 1795 de Fransche legers haar grondgebied overmeesterd hadden, werd, bij een traktaat met Frankrijk, hare soevereiniteit gewaarborgd. In Februarij 1810 waakte het Hollandsche ministerie ter handhaving van de onschendbaarheid des koninkrijks, door middel van een formeel protest, gericht tegen den aantogt van de Fransche armee, welke hetzelfde destijds zou bezetten.

Bij den, weinig maanden daarna, voorgevallen troons-afstand van het hoofd des Hollandschen gouvernementes, werd uitdrukkelijk de soevereiniteit van Holland voorbehouden, waarvan de uitoefening zich weldra de facto opgeschort vond dooy de vereeniging des koninkrijks met Frankrijk. Naar die vereeniging, enkel het gevolg van een keizerlijk dekreet, en geenszins op een traktaat tusschen de beide staten gegrond, vermogt de overname van Holland niet te benadeelen, hetwelk, bij de ondervinding der noodlottige uitwerkselen van het overwigt des Franschen keizerrijks, het lot van alle mogendheden des vastenlands deelde. De veldslag van Leipzig baande den verbondenen legers den weg der landen, tusschen de Elve en de grenzen der voormalige Vereenigde Provinciën gelegen. Naauwelijks hadden zich eenige veldontdekkers aan den Yssel vertoond, of de Hollanders hernamen reeds het gebied hunner onafhankelijkheid. De beweging, welke hierop uitsloeg, ontstond allereerst te Amsterdam, en weinige uren daarna in 's Gravenhage, in tegenwoordigheid der Fransche bezetting.

Vergeefs had Holland in 1810 met zorgelijke blikken omgezien naar eenige mogendheid, welke het vermogen aan den wil paarde, om hare vereeniging met Frankrijk voor te komen. In 1813 hervonden de verbondene legers, terwijl zij de Nederlanden binnen trokken, een vrij volk. De belegering of blokkade van verscheidene vestingen, welke, even als in Duitschland en elders, nog in de magt van den vijand waren, viel 's lands bevoegd ten deel. Verre van hetgeen, bij het bedwingen van andere en de opperheid der vreemde legers te danken is, te miskennen, achten de Hollanders, evenzeer als de geheele wereld, al wat aan de grootmoedigheid en behouding der doorluchtige verbondene soevereinen, bij de verlossing van Europa, verschuldigd is, te diep in de jaarboeken van 1813 en 1814 gegrift, dat dat zulks niet het nadeel van eenen onafhankelijken staat zou behoeven gezocht te worden. Terwijl de onpartijdige geschiedenis dezen roem, overvloedig zal noemen, zal zij er bijvoegen, dat door de wisselvalligheid der omstandigheden, Holland in den herfst van 1813 in gelijk geval verkeerde, als Oost-Duitschland en Italië bij het einde van den veldtogt van 1812, en dat hare geografische ligging haar alleen belette, zich te voegen bij eene coalitie, welke zich aan de overzijde van Europa gevormd had, en niettegenstaande den snellen loop der

gebeurtenissen, eenigen tijd behoeft om zich met de Vereenigde Provinciën der Nederlanden in betrekking te stellen. Zij zal zeggen, dat de zetting dezer provinciën, zoo dezelve zich aan zijde van Frankrijk voegen hadden, in den winter van 1813 op 1814 niet had kunnen gebeuren; dat de verdediging van Holland noodzakelijker wijze op den uitgang van den oorlog zou invloed gehad hebben; dat intengedeel de opstand der Vereenigde Provinciën der verbondene legers in het laatst van 1813 den toegang tot Holland en België opende in een oogenblik, dat, zoo als uit de rapporten der afgezonden van de Hollanders aan de geallieerde bevelhebbers blijkt, deze nog geenszins besloten hadden er binnen te treden; en dat zoo er nog eenige twijfel kon overblijven ten aanzien van de bewezen en ontvangen diensten tijdens de algemeene schokking der volken in 1813 en 1814, de Nederlanden gewis ver boven hunne verplichting gingen in den veldtogt van 1815, die het werk van die van 1813 en 1814 moest voltoojnen, toen zij, juist omgekeerd als bij gebeurtenissen van 1813, de voorhoede van Europa uitmaakten, en door het getal der in het veld gebrachte troepen, door hunne het toneel van den oorlog geworden haardsteden, door de zonder ontzettens geleverde levensmiddelen aan het grootste gedeelte der op hunnen bodem strijdende verbondene legers, door de inrigting der hospitalen, en vooral door het vergoeten bloed van den vermoedelijken troonsopvolger en van hunne burgers, naar gelang van hunne bevolking en middelen, door zelfs die maat zoo zeer als eenig ander volk te verwerpen, meer dan eenige andere staat tot heil en de verlossing van Europa bijdroegen.

Zal het nu nog noodig zijn verdere bewijzen bij te brengen, dat de onafhankelijkheid der Nederlanden te Quarto-Bras en Waterloo uit geen met 's volks aard minder overeenkomende bron ontsproot, dan te Malplaquet en Fontenoi, in de vlakten van België in 1793 en 1794, en op zoo vele andere slagvelden, waar de republiek zich de getrouwe bondgenoot van het huis van Oostenrijk betoonde, en haar bloed en hare schatten voor het Europeesch evenwigt opofferde?

Van stonden aan dat de Vereenigde Nederlanden, naar het beginsel der staatsherstelling, het gebied hunner soevereiniteit hernomen hadden, werd hunne onafhankelijkheid als een staatkundig axioma beschouwd. Niemand dacht er aan om dezelve bij een traktaat te erkennen, formaliteit welke hunne regten eerder verkort, dan blijkbaar zou gemaakt hebben, en het corps diplomatique vereenigde zich dadelijk in 's Gravenhage bij den Soeverainen Vorst. De geloofsbrieven van den Britschen ambassadeur waren gedagteekend van den 8. December 1813; die van den eersten gezant van Zijne Pruisische Majestät van den 24. derzelfde maand gedagteekend. Bij die van den Prins-Regent van Oostenrijk van den 26. Februarij 1814, betuigt Z. H. de Prins-Regent, dat de verlaten van Z. M. den Keizer, om zooera mogelijk, door de herstelling der legatie in Holland, de weder aanknooping der vriendschapsbetrekkingen te bevestigen, bij het Weener hof zoo lang aan Holland verbonden hadden. Bij de geloofsbrieven van den Russischen gezant, merkte Z. M. Keizer Alexander, glorieuser gedachtenis, aan, dat door de gelukkige omstandigheden de oude betrekkingen tusschen Rusland en Holland met der daad hersteld waren, alzoo te kennen gevende, dat dezelve nooit van rechtswege waren afgebroken geweest.

Den 28. Maart werd, ten gevolge eener uitnodiging aan den heer Prorast en andere staatsgezanten van dien tijd, door het corps diplomatique de voordragt van de constitutie aan de groote vergadering, vertegenwoordigende de vereenigde provinciën, bijgewoond. De staatsregeling aangenomen zijnde, werd die gebeurtenis aan de hooge bondgenooten medegedeeld, en Zijne Keiz. en Ap. M. wenschte, bij eenen kabinets-brief uit Parijs, van den 25. April 1814, den Koning, toen nog Soverainen Vorst, geluk met de aanneming der constitutie door de vergadering, bij de brief zich uitdrukte, van de vertegenwoordigers der Hollandsche natie. Den 12. April had Z. K. H. de Prins-Regent van Engeland eenen brief in denzelfden geest geschreven.

Dit alles gebeurde voor dat het eenigzins zake kon zijn van het vredetraktaat, dat later den 30. Mei 1814 gesloten werd. Volgens art. 6 van dit traktaat zou Holland, onder de soevereiniteit van het Huis van Oranje geplaatst, vermeerdering van grondgebied ontvangen. Om nu vermeerdering van grondgebied te ontvangen, moest hetzelfde als een soverein staat bestaan. In plaats van te zeggen, dat hetzelfde onafhankelijk zal zijn, gaat men van het beginsel uit dat hetzelfde zulks is, en dat hetzelfde is en niet zal geplaatst worden onder de soevereiniteit van het Huis van Oranje. Men spreekt van den titel en de uitoefening dezer soevereiniteit als daargesteld; en de eenige nieuwe bepaling is, dat de Nederlanden niet zullen kunnen toebehooren aan eenen vorst, die eene vreemde troon draagt of geroepen is te dragen, en dat Holland vermeerdering van grondgebied zal ontvangen.

Het is zeer opmerkelijk, dat men bij hetzelfde artikel, waar het eikel is van de onafhankelijkheid van Duitschland, Zwitserland en Italië, den toekomstenden tijd gekozen heeft, door te zeggen, even als of het een nieuwe bepaling gold: de staten van Duitschland zullen onafhankelijk

Zwitserland zal, onafhankelijk, voortgaan zich zelve te regeren; zal, buiten de grenzen der landen die aan Oostenrijk komen, uit soevereine staten bestaan; zonder dat daaruit echter kan voortvloeien worden, dat de soevereiniteit der landen middelmatig aan de hooge bondgenooten was overgegaan. Bij de acte van den 27. Junij 1814, handelt men met Holland als met eenen onafhankelijken staat; de acht artikels in het protocol der in de maand Junij 1814 gehouden conferentie tusschen de ministers der hooge verbondene mogendheden, vermelden de reeds in Holland daargestelde constitutie; reeds den 25. April 1815 trad de Koning toe tot het alliantie-traktaat, den 25. Maart 1815 tusschen Oostenrijk, Groot-Brittannien, Pruisen en Rusland gesloten. Den 19. Mei 1815, werd te Londen de overeenkomst nopens de Russische leening in Holland tusschen de Nederlanden, Groot-Brittannien en Rusland gesloten; eindelijk wordt bij het traktaat van 31. Mei 1815 tusschen den Koning der Nederlanden, Engeland, Oostenrijk, Pruisen en Rusland het verlangen betrigd, om de Vereenigde Provinciën in eene evenredigheid te brengen, waardoor dezelve in staat geraken, om met eigene middelen hare onafhankelijkheid te handhaven, en bij art. 1 van hetzelfde traktaat wordt de reeds in de staats-regeling der Vereenigde Provinciën begrepen orde van opvolging aangenomen.

Deze onderscheidende traktaaten, welke allen de acte van het Weener Congres voorafgaan, erkennen dus de onafhankelijkheid der Vereenigde Provinciën als reeds bestaande, en dat van Parijs sluit uitdrukkelijk de soevereiniteit der vier hoyen uit, door Holland te vermelden als onder het Huis van Oranje geplaatst.

Wat deze soevereiniteit betreft, die heeft de Koning, naast de Voorzienigheid, te danken aan het bloed door zijne voorvaders voor het vaderland vergoten, aan den roem, welken hetzelfde verworven, en aan het welzijn, dat hetzelfde onder hunne leiding genoten heeft, aan de nauwe betrekkingen in den loop der eeuwen tusschen hen en de natie gevestigd, aan de oude regten van zijn Huis, en aan het vertrouwen tusschen de vrije keus van een vrij volk. Zij dagteekent geenszins van de op den 21. Julij 1814 aangenomene vereeniging, welke slechts België betreft, maar van de aankomst des Konings in Holland op den 30. November 1815, van den 2. December deszelfden jaars, dag waarop Z. M. te Amsterdam als Souverein werd geproclameerd, en van den 29. Maart 1814, tijdstip der bekrachtiging en afkondiging der grondwet, gebeurtenis, welke, gelijk boven vermeld is, aanleiding gaf tot brieven van gelijwepching van de hooge bondgenooten aan den Souvereinen Vorst.

Nimmer zou Z. M. de Soevereiniteit der Vereenigde Provinciën aangenomen hebben, indien zij haren oorsprong uit een vreemd bondgenootschap had moeten nemen, hoe vermogend dit ook mogt geweest zijn, en hoe grootmoedig de hoofden daarvan waren, en Hoogstdezelve zou de gedachte eener vermeerdering van grondgebied verre van zich verwijderd hebben, welke zou hebben mogen gekocht worden ten koste der waarheid van den grond, waar de asch zijner voorvaders rust. Hoogstdezelve weet, dat de Staat, die naarmate zijner bevolking en uitgestrektheid, meer dan enige andere, in vroegere en latere dagen, op het toneel der wereld is gekenmerkt door zijne overheden, zijne legarhoofden en zijne schiedden, door den hoogen trap van beschaving welken dezelve bereikt heeft, en waarvan de oorsprong tot de dageraad der latere eeuwen opklimt, door zijne nijverheid, zijnen handel, zijne koloniën, zijne verderingen in wetenschappen, letteren en kunsten, door zijne pogingen tot behoud van het Europeisch evenwigt, en door de werkdadige oplossing der groote staatkundige vraagstukken, zoo als daar is om door andere middelen de weinige uitgestrektheid der statistieke hulpbronnen der republiek goed te maken, en de grootste staatkundige en burgerlijke vrijheid met de openbare rust, de bestendigheid der instellingen en regten, tusschen de handelingen des gouvernementes, in overeenstemming te brengen; dat een staat, die 80 jaren voor de vrijheid gestreden heeft, die zinen grond der elementen heeft ontwaardigd, en die meer dan eens tot het gefal der scheidslieden van Europa heeft behoord; dat zulk een staat niet ontaardt, en noch het levensbeginsel van zijn bestaan, noch zijne rang onder de volken verliest, omdat hij kortatendig, met bijna geheel het Europeische vasteland, door den zegewagen van eenen veroveraar werd overvallen, en dat hij, toen het de herneming van het gebied zijner onafhankelijkheid en de regeling van zijn bestuur naar de tegenwoordige omstandigheden van Europa gold, geenszins de toestemming van den vreemde opzigting het recht behoeft; en dat de partij volgehende werking ter vestiging van de vrijheid der Vereenigde Provinciën in allen gevalle de questie der daad ten minste twijfelachtig zou gemaakt hebben. — De Koning, aan dat beginsel vasthoudende; zal zorgen, der toekomstige eeuwen de groote voorbeelden, hem door zijne voorvaders gegeven, ongeschonden over te leveren, en Z. M. vereert te zeer zijne nagedachtenis om inrupe gezegden te erkennen, die even zeer zijne waardigheid als die der volken onder zijnen scepiter behaarden, van welker welzijn, zoo wel als van den rang die hun in de wereld toekomt, Hoogstdezelve rekenschap verschaaldigd is aan de Voorzienigheid, welke se hem toevertrouwd.

**Van den 21. Junij**  
Volgens bevelen van Koninklijk bevel: van den 18. Mei, heeft de heer van Minsk een schriftelijk antwoord op de mededeeling der Porte gegeven en daarin zijne terredienheid over de bereidvaardigheid der Porte te kennen gegeven. De markies van Robelinpierre bal commissaris van Rusland voor de verdere onderhandelingen zijn. Deze keus van Keizer Nicolaas wordt als een nieuwe waarborg voor den vrede beschouwd.

**PARYS, den 10. Junij**  
In 1762 werd het klooster der Kapucijnen in het openbaar aan een aantal personen verkocht, die het eigendom onderling verdeelden. In Maart 18. ondernamen de Jezuïten, de bewoners er uit te jagen en verwekten een opschudding in de stad, toen een van des bewoners weigerde te vertrekken; eene opschudding ten gevolge van welke de regering moest tusschen beiden komen. De weigerachtige bewoner vertrok evenwel ook, en de Jezuïten bevorderden, dat onverwilt handten aan het werk geslagen werden, ten einde van het voormalige klooster weder een gesticht te maken. Altes was geboegzaam voltooid en de kerck zou eerlang ingewijd worden, toen een der bewoners zich tot de regerlijke magt wendde, om in zijn recht gehandhaafd te worden. Zulks heeft een vonnis ten

gevolge gehad, waarbij de aanranders van het eigendom worden gelast, hetzelfde binnen drie dagen in zinen vorigen staat terug te brengen.  
— De heeren Benjamin Constant en Casimir Perier hebben, in de laatste vergadering van de kamer der afgevaardigden, eene poging gedaan, ten einde de loterij, welke het bederf van zoo vele ingezetenen, vooral onder den minderen stand, veroorzaakt, werd afgeschaft; maar deze poging is vruchteloos geweest; de opbrengst der loterij is weder met 57 miljoen op de staatsbegrooing van 1827 uitgetrokken geworden.

**ARNHEM, den 15. Junij**  
Het water is hoog in den Rijn; aan de Paal:  
Den 14. Junij: a El 5 Palm 0 Duim; gewassen 20 D. gevallen 0 D.  
Den 15. dito: a El 3 Palm 5 Duim; gewassen 5 D. gevallen 0 D.

Ondertrouwd:  
**JAN MEYLINK, HENDRIKSEN,**  
Notaris te Raalte,  
en  
**BARBE HENRIETTE VAN WYK.**  
Hattum,  
den 7. Junij 1826.

**ZUTPHEN, den 9. Junij 1826.** — Heden morgen, omstreeks 9 ure, eindigde de Boekhandel van **H. C. A. THIEME** in zijn nuttig en werkzaam leven; hij overleed op den 21. Junij 56 jaren, nalatende eene diep bedroefde Weduwe met zes kinderen en behuwd-kinderen, en eenen hoogbejaarden Schoonvader.  
*De Overledene heeft stellig begeerd, dat zijne kinderen geene uitwendige teekenen van rouw zullen dragen.*

Het Kindje, met welke geboorte wij ons den 24. April ll. zoo zeer verblijdden, werd heden, tot onze grievende smart, door den dood aan ons ontruk.  
**VLAARDINGEN, den 9. Junij 1826.**  
**J. H. GUNNING, Pred.**  
**A. E. GUNNING,**  
geb. VAN CAMPEN.  
*Dienende deze tot kennisgeving aan Familie en Bekenden.*

+++ **HET GEMEENDE-RECHTSTUUR VAN**  
**§ § § UBERGEN,** in woonplaats, onder nader approbatie van Heeren Gedeputeerde Staten dezer provincie, op Zaterdag den 24. Junij 1826, des namiddags ten vier ure, ten huize van den Kastelein **B. W. INGENIEUR,** te **Ubergen,** publiek aan den minstaantnemenden te Besteden, het **BOUWEN** van een **NIEUW SCHOOL-VERTREK** en **ONDERWYZERS WONING,** voor de dorpen **Ubergen** en **Beek,** met **LEVERANTIE** van alle daartoe benoodigde **MATERIALEN.**  
Zullen de Teekening, Bestek en Conditien van bovengemeld werk, van den 15. Junij ter bezigtiging en lezing liggen, ten huize van den Kastelein voormeld, en nader onderrigt te bekomen zijn ten kantore van het Gemeente-Bestuur te **Ubergen.**

§ § § Op Maandag den 19. Junij 1826 en volgende dagen, § § § zullen te **Zutphen,** ten huize van **E. F. P. A. N. NEKOEK,** op het Oudewant, in het openbaar worden verkocht: de voorhandene **MANUFACTUREN** in den gefalleerden Boedel van den gewezen Koopman **C. SCHOLTEN** aldaar, bestaande dezelve Manufacturen in eene Courante partij **LAKENS, BAAIJEN, SAAIJEN, CHITSEN, KATOENEN,** en andere **ELLEWAREN,** alle welke Goederen op **Vrijdag** en **Zaterdag** den 16. en 17. derzelve maand door een ieder kunnen worden bezien.

+++ Met primo Julij is **TE HUUR,** te **Arnhem,** in een der aangenaamste straten, een geheel nieuw **BOVENHUIS,** bestaande in eene fraaije Behaagen **VOORKAMER** met **AFCOVE, LOGEERKAMER,** ruime **OVERLOOPKNECHTS** of **MEIDENKAMER, BOVENSEORRET, KEUKEN,** waarin een zeer gemakkelijk **FOURNUIS, POMPEUT** en **PLAATS** en het gebruik van **Zolder** en **Kelder,** zeer geschikt voor eene geheele Huishouding; alles naar den laatsten smaak ingerigt. Te bevragen bij den uitgever dezer; brieven franco.

+++ **J. MAZZUCHI** van **Deventer,** heeft de eer het geerde Publiek te verwittigen, dat hij alhier tot den 20. dezer is uitgekapt met een assortiment van allerhande soorten van **ITALIAANSCH, ENGELSCH, FRANSCH** en **DUISSCH KUNSTPRENTEN, STEENDRUK** om na te Teekenen, alsmede allerhande soorten van gekleurde en zwarte **PRENTEN** en **LANDSCHAPPEN** in beste vergulde Lijsten met gemailleerde Glazen, groote en kleine **SPIEGELS,** vergulde **LIJSTEN** tot Schilderijen en Spiegels. Verders beste **POTLODEN** van **Brakman London** en **Compt. à Paris,** Engelsche **VERFDOPEN, Rood- en Zwart KRYT, TEEKENPAPIER** en alles wat tot de Teekenkunst behoort. **BORDUUR** en **SERIE-PATROONEN,** enz. Repareert en Vernist Oude Spiegels en Schilderijen, benevens loose Glazen voor Spiegels en Schilderijen. Is gelogerd bij **ROBERT,** in de **Brabantische Brou,** op de groote Markt te **Arnhem.**

§ § § De Boekdrukkerij en Boekhandel van wijlen **H. C. A. THIEME,** te **Zutphen,** zal, onder dezelfde Firma, door de Weduwe, met behulp van haren Zoon **W. J. THIEME,** die tot de handteekening behoorlijk is gemagtigd, op dezelfde wijze en op hetzelfde voet als voorheen, worden voortgezet; wenshende het eigen vertrouwen haren geachte Vrienden en Begunstigers te mogen genieten, waarmede haar Overleden Echtgenoot steeds is vereerd geweest.

Voor **PASSAGIERS** MET DE **STOOM-PAKETTEN,** IN 24 UREN VAN **ROTTERDAM** NAAR **LONDEN.**  
*Vertrakkende Wekelijks.*  
**DE STOOMBOOT DER KONINGIN DER NEDERLANDEN,**  
Kapitein **JOHN PEARSON,** des Zondags morgens ten 8 ure,  
**DE STOOMBOOT DER KONING DER NEDERLANDEN,**  
Kapitein **JOHN SLAVER,** des Woensdags morgens ten 8 ure.  
Adres bij **J. van OMMENEN,** te **Rotterdam,** E. 2.  
NB: *Ter informatie der Reizigers dient, dat het woonruimte Logement te ROTTERDAM is, het onlangs opengevoerde NIEUW BAD-HOTEL.*